

nou budovou nájemní ve smyslu zák., pak přišlo by k plné platnosti původní její určení, které právě st-lé uplatňují jako důvod vyloučení ze zabrání dle bodu 7, a to jak svrchu uvedeno, právem. — — — — —

Č. 7424.

Řízení před nss-em. — Zaměstnanci veřejní: Nss není příslušný rozhodovati o stížnosti železničního zaměstnance, že nuceným dáním do výslužby podle zák. č. 286/24 bylo porušeno domnělé jeho ústavní právo.

(Nález ze dne 18. září 1928 č. 25.327).

V ě c: Ing. Rudolf J. v O. (adv. Dr. Karel Wolf z Prahy) proti ministerstvu železnic (vrch. min. kom. Dr. Karel Tyl) o porušení politického práva ústavou zaručeného.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: Dopisem ředitelství státních drah v Olomouci z 11. listopadu 1925 byl st-l, rada čsl. státních drah v O., vyrozuměn o tom, že ho správa státních drah zamýšlí dáti podle § 14 zák. č. 286/24 do výslužby, poněvadž je hospodářsky zabezpečen. Námitkám nevyhovělo min. žel. nař. výnosem z důvodů, které stěžovateli sdělilo jmenované ředitelství v předběžném výměru.

Stížnost, poukazujíc na ustanovení § 20 úst. listiny, spatřuje ve výroku posléz uvedeném porušení politického práva, zaručeného st-lí ústavou jako poslanci Nár. Shromáždění a žádá, aby byl výrok ten zrušen.

Maje rozhodovati o stížnosti této, musil nss především z povinnosti úřední zkoumati, jsou-li dány zákonné předpoklady pro jeho příslušnost a je-li tedy povolán, aby v konkrétním případě se vyslovil o otázce na spor vznesené.

Podle § 2 bodu 4. zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. o nss, rozhoduje tento soud o stížnostech, přikázaných dosud dle čl. 3. lit. b) rak. zákl. zák. stát. z 21. prosince 1867 č. 143 ř. z. soudu říšskému a přísluší mu proto rozhodovati o stížnostech státních občanů na porušení politických práv jim ústavou zaručených, když záležitost vyřízena byla správní cestou, zákonem předepsanou.

Váže tedy zákon kompetenci nss-u mezi jiným na předpoklad, aby porušení polit. práva ústavou zaručeného bylo způsobeno úkonem úřadu správního a aby věc byla pořadem správním vyřešena. Není-li tu autoritativního výroku úřadu správního, chybí zákonný rekvizit příslušnosti nss-u a nehodí se potom ovšem dotčená stížnost k jednání před ním. Že tomu tak, vysvítá i z předpisu § 17 zák. o organizaci býv. říš. soudu rak. a o řízení před ním z 18. dubna 1869 č. 44 ř. z., který ukládá straně, která se dovolala jeho pomoci, aby přiložila k stížnosti rozhodnutí příslušného úřadu správního a průkaz o tom, že věc byla vyřešena v administrativní cestě zákonem předepsané.

Z předeslaného vysvítá, že lze před nss podle § 2 bodu 4. zák. č. 3/18 naříkati pro porušení polit. práv, ústavou zaručených, toliko autori-

tativní výroky úřadů správních, a že jsou jinaké emanace jejich z příslušnosti nss-u vyloučeny.

V daném případě vyslovil žal. úřad nař. výnosem, že má st-l odejiti nuceně z činné služby železniční a opřel tento svůj výrok o předpisy zák. č. 286/24. St-l byl, jak mezi stranami nesporno, radou státních drah a nezaujímal místa státní železniční správy ve státní službě systemisovaného. Potom však jest jeho služ. poměr považovati po rozumu § 19 org. statutu pro stát. správu želez., vydaného vyhláškou min. obch. a žel. z 19. ledna 1896 č. 16 ř. z. za poměr soukromoprávní a náleží spory, z poměru toho vzniklé, před řádné soudy.

Když se věci takto mají, nemá nař. výnos vůbec právní povahu autoritativního výroku úřadu správního, nýbrž je toliko prohlášením druhé smluvní strany a není tu potom ovšem výroku úřadu správního, který by mohl zasáhnouti do polit. práv, zaručených státnímu občanu ústavou. Není tedy splněn zákonný předpoklad § 2 bodu 4. č. 3/18 a nedostává se nss-u příslušnosti k tomu, aby o vznesené stížnosti rozhodoval.

Č. 7425.

Obecní dávky. — Zdravotnictví. — Řízení správní: I. * Rekurs proti výměru starosty obce, kterým byla předepsána obchodní taxa podle § 5 zák. z 27. října 1868 č. 38 z. z. česk., je podán řádně, byl-li během 14denní rekursní lhůty (§ 12 zák. č. 76/1919) podán přímo u osp-ě, k rozhodnutí příslušné. — II. Rozhodnutí o dávkách obecní, týkající se jednoho roku, není prejudiciální pro období další. — III. Není zákonného předpisu, který by ukládal úřadu povinnost, uvědomovati stranu o tom, že odpůrce podal odvolání. — IV. Kde je bydliště strany s hlediska předpisů o obchodní taxě v lázeňských místech?

(Nález ze dne 18. září 1928 č. 25.437).

Prejudikatura: Ad II. Boh. A 1077/21, ad IV: Boh. A 216/19, 473/20, 2914/23, 4819/25.

Věc: Městská obec M. L. (adv. Dr. Ant. Garkisch z M. Lázní) proti okresní správě politické v Mariánských Lázních o obchodné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Výměrem ze 6. srpna 1927 předepsal měst. úřad v M. L. Karlu B. ze živnosti dámského krejčovství na základě tarifu, povoleného zsp-ou v Praze ve smyslu § 5 zák. z 27. října 1868 č. 38 z. z. česk., obchodné za rok 1927 částkou 440 Kč. Odvolání z výměru toho podanému vyhověla osp v Mar. Lázních nař. rozhodnutím s odůvodněním, že na Karla B. nelze pohlížeti jako na cizího živnostníka, neboť má v M. L. dom. právo a své stálé bydliště, jedině tam svoji živnost krejčovskou provozuje, kdežto v Berlíně se zdržuje v zimě u svých dětí, aniž tam nějakou živnost provozuje.

Ve stížnosti na toto rozhodnutí k nss podané, namítá měst. obec M. L. především, že odvolání Karla B. z výměru starosty města mělo